

"בשבחו של ה"מדיקל סנטר

מדיקל סנטר הרצליה

אז נכון שהמדובר בבית-חולים פרטי שהוא כמו מלון 5 כוכבים, אבל עדיין בסכומים סבירים. במיוחד זה שווה הכל לעומת בית-חולים קונבנציונלי, שבו צריך להמתין זמן רב, לעיתים ממושך מדי, לצורך ניתוח להצלת-חיים

עקיבא אלדר :תגיות

לאחר שנים של הזנחה רפואית, מחמת התנהגות של בת-יענה מצידו, נחתה בלוטת-ערמונית מוגדלת, שאובחנה באקראי עוד לפני עשור, עלי המכה החלה עושה צרות צרורות: תכיפות גבוהה מדי בהטלת, ושלא הוסרה בזמנה מימיי והימנעות, על דעת עצמי, מנטילת תרופה הולמת, שאמורה הייתה לניתוח - הכל בשל תופעות-לוואי לא נעימות הכרוכות בנטילתה, לשמש לפחות כאלטרנטיבה זמנית

הזמן, מסתבר, עשה את שלו ושיחק לרעתי. כשהגיע שתי עד נפש, החלטתי בסופו של דבר לשים את נפשי בכפי ולאוך שאותה לא פקדתי זה שלוש שנים. זו שלחה אותי לאינספור - כחץ מקשת אל רופאת המשפחה שלי בקופת החולים הכל לפי - בדיקות, במסגרת ביטוח ה"מושלם" שלי, פעם למכון בתל אביב, פעם למכון ברעננה ופעם למכון בבית-ים זמינות התורים. אותן בדיקות לא בישרו טובות: עלייה בלחץ הדם, זינוק ברמת הסוכר והקריאטונין, אנמיה בולטת, ומעל לכל - פגיעה בתפקוד הכליות

מהר מאוד מצאתי את עצמי אצל פרופסור אריה לינדנר, רופא-מומחה לאורולוגיה, בעל שם עולמי, לאחר המלצות של ושל חברים אישיים, שעברו אצלו ניתוח דומה ב"מדיקל סנטר" בהרצליה. עמיתי למקצוע, העיתונאי עקיבא אלדר בביקורי אצלו בישר לי הפרופסור הנכבד כי הפעם לא אוכל להימלט מניתוח, באשר הוא נותר כאופציה היחידה עבורי. אלא שתוצאות הבדיקות לא איפשרו, לפי שעה, את הניתוח הרצוי, אף שהיה על תקן של א.א.א.א.

אופטימיות

קטטר), אבל פרופ' לינדנר החליט שלא להרים ידיים. הוא חיבר אותי, בינתיים, לצנטר שכשליעצמו, בתקווה שבכך ישתפר תחילה תפקוד הכליות ולאפשר בכך את ביצוע הניתוח נחשב ל"פין-נאטס" (תרתי משמע). לינדנר, שהוא גם מנהל המחלקה האורולוגית בבית-החולים "אסף הרופא", התנה את הניתוח בשיפור מצבן של הכליות ברמה הדרושה וכדי למנוע במהלכו סיבוכים מיותרים. למרות מצבי העגום, נשמע הפרופסור די אופטימי. לאחר שהוברר לו כי יש לי חסימה בין הכליות לצינור השתן, הוא הביע את מלוא תקוותו כי מצבי יהיה בסופו של דבר הפיך, כשהצנטר אכן יעשה את שלו וינקה מגופי את הפסולת שהצטברה בו

שבועיים ימים הסתובבתי עם הצנטר באי-נוחות מלאה, אבל בתקווה שהפעם ישחק לי המזל, לאינספור - לאחר שהשכל בגד בי. במרוצת אותם שבועיים שוב נשלחתי, כמעט מדי יום, בדיקות, כדי לעדכן בכך את מצבי. הטרטור הזה, שלוהו במאבק עיקש של זירוז תור לבדיקות, התיש אותי כמעט לחלוטין וחשתי עצמי כמת מהלך

שוב היה זה פרופ' לינדנר שהציל את המצב. הוא יעץ לי לפסוח הפעם על הביטוח ה"מושלם" ולקיים את הבדיקות ב"מדיקל סנטר" בהרצליה, שאינן כרוכות בהמתנה, תמורת סכום של 850 שקל עבורן

קליעה בול

ראה זה פלא: מבדיקה לבדיקה - שגרתית, של, והנה אמ.אר.אי. ושל אולטראסאונד - שופר מצבי לאין-ערוך: הכליות המורחבות הצטמקו, האנמיה שופרה פה ושם נותרו עוד אי-אלו. ורמת הסוכר ירדה ערכים מעבדתיים לא סבירים, אך חסרי משמעות לצורך הניתוח. פרופ' לינדנר חזה, אל נכון, את

התוצאות ומלא אופטימיות, כדרכו בקודש, בישר לי על מועד הניתוח הקרוב, כשגם הפעם הוא מתנה אותו בעריכת שתי בדיקות של הרגע האחרון. אלא שצרה צרורה: התור הקרוב לאותן בדיקות, מטעם ביטוח "מושלם", נקבע למחצית חודש אוגוסט, בעוד הניתוח אמור היה להתקיים כבר ב-16 ביולי.

שוב היה זה פרופ' לינדנר שהציל את המצב. הוא יעץ לי לפסוח הפעם על הביטוח ה"מושלם" תמורת סכום של, ולקיים את הבדיקות ב"מדיקל סנטר" בהרצליה, שאינן כרוכות בהמתנה הייתי חוסך, אומנם 800" 850 שקל עבורן. אילו המתנתי חודש ימים לבדיקות ה"מושלם" שקל, אלא שפיקוח-נפש דוחה כל חיסכון בכסף. בדיקת האולטרסאונד, שערך פרופסור סימון הצביעה על שיפור ניכר במצבן. גם בדיקת הדם, שטראוס, מומחה לרדיולוגיה, אציל-נפש גדולות ונצורות, שנערכה במקביל, בישרה, יחסית

הלצות בניתוח

ואז הגיע הרגע המתאים, בעזרתה האדיבה והאנושית של מיכל, מזכירתו הלבבית של פרופ' לינדנר, שעשתה כל שלאל-ידה כדי שהניתוח אכן יתקיים במועדו. ביום השישי, ה-16 ביולי, בשעת בוקר, התייצבתי בדחילו ורחימו לניתוח ב"מדיקל סנטר". שילמתי 1,800 שקל השתתפות עצמית בניתוח, לאחר שהאחות עפרה והמרדמים הראשי, ד"ר קרלוס, הנחו אותי במה שאמור לעבור עלי. לאחר שבע שעות-המתנה מורטות עצבים, הולבשתי בחלוק-מנותה והועברתי לחדר-ניתוח בתום צום מוחלט של יום

את ההרדמה האזורית ביצע ד"ר הוסאר, וכשאני בהכרה מלאה החל פרופ' לינדנר בניתוח עצמו, כשרגליי ממושקות כשל אישה יולדת. עד מהרה הורדם חלק-גופי התחתון, כשאני דקות הניתוח, 40 מחליף תוך כך הלצות עם צוות הרופאים אשר על המלאכה. במרוצת כשרגליי משותקות לחלוטין, הספקתי להשתתף בצערם של הרופאים המרדמים על שהם נופלים מן הרגליים בשל העומס הכבד המוטל עליהם, בלא שיתוגמלו כראוי. תוך כך הוצא הצנטר מגופי, כשליטרים של דם נשפכים כמים מן השקיות שהוצמדו אלי. עדיין היה בי כוח הצנטר, הארור והמציק, שאליו "נקשרתי" במשך "להתלוץץ שקשה לי להיפרד מ"אהובי שבועיים תמימים, אבל שבעזרתנו נוקתה כל הפסולת שהצטברה בכליותיי. "אין בעיה" - השיב "עוד מעט קט הוא שוב יחזור אליך". לי המנתח בבדיחות

תפנוקי החדר המהודר (840 שקל ללילה), מאובזר להפליא, עם נוף משגע, טלוויזיה, מיני-בר, כספת, עיתון, ארוחה לפי בחירה מתפריט, וחדר-אמבטיה מפנק - לא עשו לי דבר. הייתי ממוטט טוטאלית ולא יכולתי להפיק מהם כל הנאה

שווה הכל

אמר ועשה, ולאחר שהניתוח עבר בהצלחה, עם המתנה של שעה בחדר ההתאוששות, הועברתי סוף-סוף לחדר הנשקף אל ימה של הרצליה. אלא שתפנוקי החדר המהודר (840 שקל ללילה), מאובזר להפליא, עם נוף משגע, טלוויזיה, מיני-בר, כספת, ארוחה לפי בחירה מתפריט, וחדר-אמבטיה, עיתון מפנק - לא עשו לי דבר. הייתי ממוטט טוטאלית ולא יכולתי להפיק מהם כל הנאה. יחד עם זה התקשיתי

לעצום עין במשך כל אותו לילה, שהפך עבורי ממש לנצח. משפגה ההרדמה סבלתי כאבי-תופת, כשהצנטר שאליו "נקשרתי" תרתי משמע, מונע ממני לשכב על צידי כהרגלי, כשבכל שעה מגיעה אחות תורנית למדוד חום, לחץ-דם ודופק. חומי זינק ל-39 מעלות, עלה וירד לסירוגין, למרות עירווי האנטיביוטיקה שהוזרקו לי לווריד, ואני עדיין בצום מוחלט של יומיים תמימים.

שחרורי מבית החולים עוכב ביום, לאחר שהתברר כי חיידק בלתי מזוהה דבק, ככל הנראה, סוף-סוף, במערכת, בגופי. לצורך איתורו נערכה לי תרבית ולאחר יומיים תמימים הוא אותר

באנטיביוטיקה הולמת, השתן. או אז הוחלפה האנטיביוטיקה שניתנה לי, ספקולטיבית

לאחר שלושה ימי אשפוז שוחררתי מבית החולים כשהצנטר המטריד מוצא מגופי, לא לפני שזכיתי לביקורו של מנהל ה"מדיקל סנטר", פרופ' דן אופנהיים, לשעבר מנהל בית-החולים "רבין", ושל מנהל השיווק, גדי לוי, שביקשו לבדוק את רישומי מבית החולים. הייתי מלא שבא בכל יום להתעניין בשלומי, והן, התפעלות מהטיפול המסור, הן של פרופ' לינדנר האציל מצוות האחים והאחיות המסור, בראשותו של האח רמזי, שעשו כל שביכולתם כדי להקל עלי את אשפוזי

אז, לפעמים, רבותי, כדאי לוותר על בית-חולים קונבנציונלי ולא להקל ראש בבית-חולים שווים, בעצם, הכל, פרטי. זירוז של ניתוח ותשלומים הכרוכים בהוצאה אישית מן הכיס כשהמדובר בהצלת חיים